

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 492/22/5508-6
EEČ: 2-42-848-2022

Ružomberok 12.12.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.10.2022 v doobedňajších hodinách v čase okolo 11:00 hod. v Štiavničke, v priestoroch ubytovne Euronova, č. izby XXXXX, po predchádzajúcej hádke, potom ako ho družka XXXXX, nar. XXXXX konfrontovala s podozrením nevery, začal rozbíjať kuchynskú linku, následne ju udrel päťou do hlavy do oblasti čela nad okom, čo si nevyžiadalo lekárske ošetrenie,

Okresnému úradu v Ružomberku, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Dončova 11, Ružomberok,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa §

49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ v Ružomberku, Obvodného oddelenia PZ Ružomberok uznesením pod ČVS: ORP-396/RK-RK-2022 zo dňa 14.10.2022 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku aj vzniesol obvinenie osobe: XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, (ďalej len „obvinený“) pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Následne po vykonaní náležitého dokazovania poverený príslušník PZ predložil spisový materiál s návrhom na postúpenie veci podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Obvinený XXXXX vo výsluchu konanom dňa 19.10.2022 využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Poškodená XXXXX vo výpovedi dňa 20.10.2022 okrem iného uviedla, že s XXXXX sa v uvedený deň pohádala, lebo si myslela, že jej je neverný. On vybuchol, začal rozbíjať kuchynskú linku a fyzicky ju napadol tak, že ju udrel päšťou do hlavy, do oblasti čela, nad okom, pričom na lekárskom ošetrení nebola. Dňa 18.10.2022 sa stretla s XXXXX na chodbe ubytovne, kde býva, kde jej povedal, že v deň, keď od nej odišiel, tak mu ukradli telefón a vtedy sa všetko medzi nimi vyjasnilo. XXXXX odišiel dňa 12.10.2022 v čase okolo 11:00 hod. a správa jej prišla v ten istý deň v čase okolo 20:00 hod., kedy on už telefón nemal, pretože keď išiel od nej, tak sa opil a telefón už nenašiel. K telefonickému hovoru, ktorý sa uskutočnil dňa 14.10.2022 v čase 10:06 hod., kde jej mal povedať, že vie, že je u rodiny a že ju odchytiť a zabije, uviedla, že jej pripadalo, že to bol on, ale on to nebol. To, že to nebol on, jej povedal samotný XXXXX a ona mu verí. V deň, keď bola spolu s XXXXX na chodbe, tak jej predmetné číslo prezvonilo, a preto sa pýtala XXXXX či to bol on, na čo jej on ukázal telefón, že nie. Od 18.10.2022 sú opäť spolu v spoločnej domácnosti, nebojí sa ho, a ani si nemyslí, že by ju mohol znovu napadnúť, pretože dôvodom napadnutia bolo to, že ho podozrievala z nevery. Často sa zvyknú takto pochytiť a momentálne spolu čakajú dieťa. Nechce, aby bol stíhaný. Nábytok, ktorý rozbil, dal celý dokopy. Napravil škodu, ktorú spôsobil.

Dňa 19.10.2022 vypovedal v procesnom postavení svedka XXXXX, príslušník PZ, ktorý okrem iného uviedol, že v rámci plnenia služobných úloh sa pokúsil zabezpečiť do trestného konania XXXXX, nar. XXXXX, pričom ho našiel v byte s družkou XXXXX na adrese XXXXX XXXXX. XXXXX mu na mieste uviedla, že s XXXXX sa udobrili a je už všetko v poriadku, nebojí sa ho a nemá žiadnu obavu o svoj život a zdravie a rovnako o život a zdravie svojich detí. Taktiež uviedla, že s XXXXX majú divoký vzťah. Rovnako ani svedok z jej správania necítil žiadny strach z XXXXX.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatela posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatela napĺňať **všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu**. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a

osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatela a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť **o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu**, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním. Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX odoprel vypovedať a svedkyňa – poškodená XXXXX vo výpovedi uviedla, že vyhrážky zabitím, ktoré jej boli zaslané na jej telefón, mali byť zaslané z telefónu, ktorý obvinenému XXXXX mali v ten deň ukradnúť, teda poškodená je presvedčená, že predmetné vyhrážky jej nezaslal obvinený XXXXX. Súčasne vo výpovedi potvrdila slovný a následný fyzický konflikt s obvineným XXXXX z dôvodu, že ho podozrievala z nevery, pričom pri tomto konflikte jej mal XXXXX rukou udrieť do hlavy na čelo, avšak na lekárskom vyšetrení nebola. Ako ďalej uviedla, s XXXXX si všetko ujasnila, čakajú spolu dieťa, nemá z neho žiadnu obavu a nechce, aby bol stíhaný. Taktiež uviedla, že s XXXXX tvorí pár už siedmy rok a v minulosti ju predtým nikdy nenapadol, ani sa jej nevyhrážal.

Vyššie uvedené skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi uviedla poškodená XXXXX, potvrdzuje aj výpoveď príslušníka PZ XXXXX, ktorý v rámci plnenia si svojich služobných povinností pri zabezpečení účasti osoby obvineného XXXXX v trestnom konaní, tohto našiel v byte s poškodenou XXXXX na adrese XXXXX XXXXX, pričom poškodená mu namiesto potvrdila, že sa s obvineným udobrili, všetko je v poriadku, nebojí sa ho a nemá žiadnu obavu o svoj život a zdravie.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala po vznesení obvinenia XXXXX, keď obvinený odmietol vypovedať a najmä poškodená XXXXX uviedla, že vyhrážky cez telefón jej nezaslal obvinený a nemá teda z neho žiadny strach, resp. konanie obvineného u nej nevzbudilo žiadnu dôvodnú obavu, možno konštatovať, že nebezpečné vyhrážanie obvineného voči poškodenej nie je možné preukázať. Skutočnosť, že by sa obvinený XXXXX mal poškodenej vyhrážať, nebola v konaní náležite preukázaná, pričom sa takisto nepodarilo hodnoverným spôsobom preukázať obavu poškodenej z vyhrážok, ktoré boli predmetom trestného stíhania obvineného XXXXX.

Z vyššie uvedených zistení je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, avšak konanie obvineného spočívajúce vo fyzickom napadnutí poškodenej, kedy ju mal raz udrieť rukou do hlavy bez toho, aby jej vznikli z tohto konania akékoľvek zranenia, ktoré toto konanie obvineného vo svojej výpovedi potvrdila poškodená XXXXX, by mohlo napĺňať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento **by mohol mať znaky priestupku**, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Niňaj
prokurátor